

FLORIANOWE nowiny

NR 1 (42)
KWIECIEŃ 2019

TEMAT NUMERU

Miłosierdzie Boże

A PONADTO

Siostra Faustyna i ks. Sopoćko

Msza św. - co to takiego?

Poradnictwo rodzinne

Bierzmowanie 2019

Nasze wspólnoty

Ja w Kościele

*Gdyby Chrystus
nie zmartwychwstał
daremna byłaby nasza
wiara.*

Z okazji

Świąt Zmartwychwstania

Pańskiego

*życzę wszystkim mieszkańcom naszej
parafii, wszystkim przybyłym do nas
gościom, radosnych
Świąt Wielkanocnych.*

*Życzę także dużo wzajemnej miłości
i pokoju - niech te kolejne Święta
w naszym życiu, pomnażają dary
Chrystusa Zmartwychwstałego.*

*Niech wzrasta wzajemne
poszanowanie, pobożność oraz
zaufanie do Boga i do ludzi.*

ks. prałat Józef Nowak

proboszcz parafii św. Floriana

w Kolbudach

Zstąpienie Pana do Otchłani

Co się stało? Wielka cisza spowiła ziemię; wielka na niej cisza i pustka. Cisza wielka, bo Król zasnął. Ziemia się przelękła i zamilkła, bo Bóg zasnął w ludzkim ciele, a wzbudził tych, którzy spali od wieków. Bóg umarł w ciele, a poruszył Otchłani.

Idzie, aby odnaleźć pierwszego człowieka, jak zagubioną owieczkę. Pragnie nawiedzić tych, którzy siedzą zupełnie pogrążeni w cieniu śmierci; aby wyzwolić z bólów niewolnika Adama, a wraz z nim niewolnicę Ewę, idzie On, który jest ich Bogiem i synem Ewy.

Przyszedł więc do nich Pan, trzymając w rękę zwycięski oręż krzyża. Ujrzawszy Go praojciec Adam, pełen zdumienia, uderzył się w piersi i zawołał do wszystkich: „Pan mój z nami wszystkimi!” I odrzekł Chrystus Adamowi: „I z duchem Twoim!” A pochwywszy go za rękę, podniósł mówiąc: „Zbudź się, o śpiący, i powstań z martwych, a zajaśnieje a zajaśnieje ci Chrystus.(...)”

Dla ciebie Ja, Twój Bóg, stałem się twoim synem. Dla ciebie Ja Pan, przybrałem postać sługi. Dla ciebie Ja, który jestem ponad niebiosami, przyszedłem na ziemię i zstąpiłem w jej głębinę. Dla ciebie, człowieka stałem się jako człowiek bezsilny, lecz wolny pośród umarłych. Dla ciebie, który porzuciłeś ogród rajski, Ja w ogrodzie oliwnym zostałem wydany Żydom i ukrzyżowany w ogrodzie.

(...) Snem śmierci zasnąłem na krzyżu i włócznia przebiła mój bok za ciebie, który usnąłeś w raju i z twojego boku wydałeś Ewę, a ta moja rana uzdrowiła twoje zranienie. Sen mej śmierci wywiedzie cię ze snu Otchłani. Cios zadany mi włócznią złamał włócznię skierowaną przeciw tobie.

Powstań, pójdźmy stąd! Niegdyś szatan wywiódł cię z rajskiej ziemi, Ja zaś wprowadzę cię nie do raju, lecz przed tron niebiański. Zakazano ci dostępu do drzewa będącego obrazem życia, ale Ja, który jestem życiem, oddaję się tobie. Przykazałem aniołom, aby cię strzegli tak, jak słudzy, teraz zaś sprawię, że będą ci cześć oddawać taką, jaka należy się Bogu.

Gotowy jest już niebiański tron, w pogotowiu czekają słudzy, już wzniesiono salę godową, jedzenie przygotowane, przyozdobione wieczne mieszkanie, skarby dóbr wiekustych są otwarte, a królestwo niebieskie przygotowane od założenia świata już otwarte.

Źródło: Liturgia Godzin Brewiarz.

On zawsze na nas czeka

Rozmowa z księdzem Grzegorzem Rutana - proboszczem parafii św. Jana Ewangelisty w Przyjaźni, który głosił nam w tym roku Rekolekcje Wielkopostne.

Witamy w naszej parafii. Mieszkamy bardzo blisko siebie, prawie „za miedzą”, a tak mało się znamy. Czy mógłby ksiądz powiedzieć o sobie kilka słów?

Dzieli nas rzeczywiście tylko las i kawałek drogi, ale to już inny dekanat, dlatego pewnie tak rzadko się spotykamy zarówno na kapłańskiej, jak i na wspólnotowej płaszczyźnie. Cóż o mnie... jestem już starym kapłanem. W tym roku będę obchodził 23 rocznicę święceń. Pochodzę z południa Polski, z obecnej diecezji rzeszowskiej, z małej miejscowości Raclawice, która leży blisko piastowskiego miasta Biecz z jego królewskimi rezydencjami. Tam skończyłem liceum. Potem przybyłem do Seminarium Duchownego w Gdańsku. Diecezja tarnawska zawsze miała dużo powołań i niektórzy z nas decydowali się na podjęcie studiów w innych diecezjach. Ja przybyłem nad polskie morze po maturze w 1990 roku, a w 1996 roku otrzymałem święcenia kapłańskie. Pracowałem w parafiach w Gdańsku Brzeźnie, Gdyni-Dąbrowie, Stogach, Gdyni-Demptowie, Szemudzie i znowu w Gdyni, tym razem w parafii Najświętszej Marii Panny. W maju zostanie ogłoszona Bazyliką Mniejszą. A ja decyżją ks. abp. Sławoja Leszka Głódzia objąłem probostwo w Przyjaźni.

Piękna droga – jeszcze poprosimy o kilka słów dotyczących księdza zainteresowań.

One się trochę zmieniają z upływem lat. Zawsze bardzo lubiłem sport. Kiedyś uprawiałem czynnie piłkę nożną, nawet brałem udział w szesnorocznym meczu w Kolbudach w drużynie kapłańskiej. Teraz częściej kibicuję. Lubię historię. Moja obecna parafia dostarcza mi pod tym względem sporo tematów do poszukiwań i badań.

Co trzeba zrobić, aby zaprzyjaźnić się z Jezusem Zmartwychwstałym?

Nie ma dokładnej recepty na przyjaźń. Na pewno podstawowym warunkiem jest otwartość. Bez otwartości nie ma relacji. Następną rzeczą, która sprawia, że przyjaźń się rozwija jest rozmowa. Ludzie, którzy przestają ze sobą rozmawiać, oddalają się od siebie. Ta rozmowa z Bogiem to oczywiście modlitwa, ale też mówienie Mu o wszystkich sprawach swojego życia.

No właśnie, mamy z tym często problem. Powiedzieć jeszcze potrafimy, ale z usłyszeniem odpowiedzi już nie jest tak łatwo...

Dzisiaj ludzie chcieliby wszystko szybko dostać. Puszczają iskierkę i oczekują natychmiastowego strumienia ognia, a tu potrzeba cierpliwości i nieustannej wiary, że Bóg nas słucha.

Za nami rekolekcje, jesteśmy w czasie Wielkanocnym, a właściwie każda niedziela to taki Wielkanocny czas. Z czym ojciec chciałby nas zostawić?

Długo myślałem nad tematem rekolekcji. Naprowadziła mnie Ewangelia z niedzieli rozpoczynającej rekolekcje. Przypowieść o synu marnotrawnym to cała prawda o ludzkiej słabości i miłosierdziu Ojca. Wszyscy grzeszymy, błądzimy, oddalamy się od Boga. On zawsze na nas czeka i chce przebaczać. Trzeba tylko otworzyć serce i wrócić.

Dziękujemy za rozmowę.

Z ks. Grzegorzem rozmawiała E. Olesz.

Miłosierdzie Boże

„Jeżeli ludzie nie uwielbią miłosierdzia mojego, zginą na wieki.” (Dz.956)

Czym jest Miłosierdzie Boże?

W Dzienniczku św. Faustyna opisuje:

„Pan udzielił mi wiele światła poznania Jego przymiotów. Pierwszym przymiotem (...), to Jego świętość. Świętość ta jest tak wielka, że drżą przed Nim wszystkie Potęgi i Moce (...). Drugie poznanie (...), to Jego sprawiedliwość. Sprawiedliwość Jego jest tak wielka i przenikliwa, że sięga w głąb istoty rzeczy i wszystko wobec Niego staje w obnażonej prawdzie, i nic się ostać by nie mogło. Trzecim przymiotem jest miłość i miłosierdzie. I zrozumiałam, że największym przymiotem jest miłość i miłosierdzie. Ona łączy stworzenie ze Stwórcą. Największą miłość i przepaść miłosierdzia poznaję we Wcieleniu Słowa, w Jego odkupieniu, i tu poznałam, że ten przymiot jest największy w Bogu”.

W większości objawień siostry Faustyny jest mowa po prostu o miłosierdziu, bez żadnych objaśnień, które pozwoliłyby określić jego znaczenie. Tylko w dziewiętnastu objawieniach znajdujemy precyzujące wyjaśnienie terminu miłosierdzie:

- ✓ w czterech przypadkach oznacza ono samego Jezusa,
- ✓ w siedmiu jest synonimem miłości,
- ✓ w czterech dobroci,
- ✓ w pięciu litości.

To miłosierdzie, będące miłością, litością i dobrocią, posiada przymioty, jakie może mieć tylko Bóg. W objawieniach siostry Faustyny jest ono określane jako:

- ✓ niezgłębione,
- ✓ nieskończone,
- ✓ niepojęte,
- ✓ niewyczerpane,
- ✓ niezbadane,
- ✓ niewypowiedziane
- ✓ niezmierzone.

Miłosierdzie Boże jest w większości objawień rozumiane jako miłosierdzie Jezusa, ale występuje również jako miłosierdzie Serca Jezusowego, miłosierdzie Boga Ojca, a także jawi się jako miłosierdzie Boga w Trójcy Świętej Jedyne.

Jaka jest istota nabożeństwa do Miłosierdzia Bożego?

W październiku 1936 roku Jezus zwrócił się do siostry Faustyny w słowach: „Kto ufa miłosierdziu mojemu nie zginie.” (Dz.723)

Istotę Nabożeństwa stanowi ufność. Liczne objawienia wyjaśniają, że czcić Boże Miłosierdzie, to nic innego, jak mu ufać. Objawienia udokumentowane w Dzienniczku utożsamiają ufność z:

- ✓ wiarą,
- ✓ pokorą,
- ✓ chęcią przyjęcia łaski i skruchą.

Wola Jezusa było, aby ta ufność była niezachwiana i wytrwała.

Jakie są formy nabożeństwa do Miłosierdzia Bożego?

W oparciu o orędzie św. Faustyny możemy mówić o następujących formach Nabożeństwa:

- ✓ cześć obrazu Bożego Miłosierdzia,
- ✓ obchód Święta Miłosierdzia,
- ✓ odmawianie koronki do Bożego Miłosierdzia,
- ✓ uczczenie godziny śmierci Jezusa,
- ✓ szerzenie kultu Miłosierdzia Bożego.

Na czym polega pełnienie dzieł miłosierdzia?

Jezus czterokrotnie w swoich objawieniach dołączył kategoryczne żądanie praktykowania miłosierdzia. Podał trzy sposoby czynienia miłosierdzia względem bliźnich:

„*pierwszy-czyn, drugi-słowo, trzeci-modlitwa; w tych trzech stopniach zawiera się pełnia miłosierdzia i jest niezbitym dowodem miłości ku mnie. W ten sposób dusza wystawia i oddaje cześć miłosierdziu mojemu.*” (Dz.742)

W objawieniu z 1 października 1937 roku Zbawiciel dodał, że człowiek niepełniący za życia w jakikolwiek sposób dzieł miłosierdzia, nie dostąpi Miłosierdzia Bożego w dzień sądu. Podkreślenia wymaga fakt, że wymagane miłosierdzie powinno być wyrazem miłości do Jezusa, nie może być natomiast formą filantropii.

Opracowano na podstawie Dzienniczka św. s. Faustyny oraz książki ks. Andrzeja Witko „Święta Faustyna i Miłosierdzie Boże” - U.B.

Śladami Bożego Miłosierdzia

85 lat temu, dzięki Opatrzności Bożej, z udziałem naszych Rodaków zrodził się w polskim Wilnie kult Miłosierdzia Bożego. Warto, goszcząc w dzisiejszej stolicy Litwy, podążać śladami Bożego Miłosierdzia.

OSTRA BRAMA

Oczywiście, najpierw należy pokłonić się „Tej, co w Ostrej świeci Bramie”. W 1935 roku to właśnie w oknie galerii Kaplicy Ostrobramskiej został wystawiony po raz pierwszy wizerunek Jezusa Miłosiernego. To sanktuarium wielokrotnie nawiedzał ks. Michał Sopoćko. Ostatni raz w sierpniu 1947 roku, gdy po odprawieniu tu mszy świętej zmuszony był na zawsze opuścić Wilno i zamieszkać w Białymstoku.

DOM SIÓSTR

Przy ulicy Rossa 4a (kilkaset metrów od Ostrej Bramy) mieści się Dom Zgromadzenia Sióstr Jezusa Miłosiernego, założonego przez ks. Michała Sopoćkę jako odpowiedź na objawienia siostry Faustyny. To tutaj mieszkał ks. Michał, tutaj też miał swoją pracownię malarz Eugeniusz Kazimirowski. W miejscu, w którym dziś jest kaplica, został namalowany w 1934 roku obraz Jezu Ufam Tobie. Obok znajduje się prowadzone od 7 lat przez siostrę Michaelę Rak jedyne na Litwie stacjonarne Hospicjum bł. ks. M. Sopoćki.

KOŚCIÓŁ ŚW. MICHAŁA

Ufundowany przez Leona Sapiehę kościół w pobliżu wileńskiej dzielnicy Zarzecze, dziś Muzeum Sztuki Sakralnej. Od Domu Sióstr 15 minut pie szo, ale z góry. Rektorem kościoła w latach 30-tych był ks. Michał Sopoćko. Tu w latach 1936-1941 umieszczony był obraz Jezusa Miłosiernego. Po zamknięciu świątyni w 1948 roku ukryto go i wywieziono do parafii w Nowej Rudzie na Białorusi. W latach 80-tych XX w. powrócił do Wilna.

DOMEK ŚW. FAUSTYNY

W wileńskiej dzielnicy Antokol (10 minut autobusem od Placu Katedralnego) warto odwiedzić przy ulicy Grybo 29a drewniany Domek św. Faustyny. Pomieszczenia dziś udostępnione

Msza święta kolbudzkiej wspólnoty parafialnej w czerwcu ubiegłego roku w Wilnie

związującym do 1941 roku służyły Zgromadzeniu Sióstr Matki Bożej Miłosierdzia. To tutaj, w latach 1929 oraz 1933-36 przebywała siostra Faustyna. Co ważne, właśnie w tym miejscu Pan Jezus 13 września 1935 roku podyktował s. Faustynie koronkę do Bożego Miłosierdzia.

SANKTUARIUM BOŻEGO MIŁOSIERDZIA

Przez prawie dwadzieścia lat obraz wisiał w kościele pw. Ducha Świętego. W 2005 roku do pobliskiego małego, odremontowanego kościółka, niegdyś pw. Św. Trójcy przeniesiono obraz Jezusa Miłosiernego. W ten sposób rekonsekwrowano Sanktuarium Miłosierdzia Bożego, w którym w centralnym miejscu ołtarza znajduje się tylko jeden obraz - Jezu Ufam Tobie. To właśnie w tym kościółku w latach 1946-1947 odprawiał msze ksiądz Michał Sopoćko. To było ostatnie miejsce jego duszpasterskiej posługi w Wilnie. Sanktuarium czynne jest przez całą dobę.

Dla nas, osób wierzących nie ma przypadków. I racja. Bo jak nazwać inaczej, niż Opatrznością Bożą fakt, że namalowany 85 lat temu obraz Jezu Ufam Tobie przetrwał do dnia dzisiejszego, że w 2000 roku polski papież, dziś święty Jan Paweł II ogłosił siostrę Faustynę świętą i ustanowił Święto Bożego Miłosierdzia dla całego Kościoła oraz że rok później, Zgromadzenie Sióstr Jezusa Miłosiernego otrzymało łaskę powrotu do Wilna. Dorem zakonnym zgromadzenia stało się ponownie miejsce poświęcone Bożym Miłosierdziem.

M.R.

Sekretarka i Apostoł Bożego Miłosierdzia

Święta Faustyna Kowalska

Zaliczana do wybitnych mistyków Kościoła urodziła się 25 sierpnia 1905 roku w Głogowcu w biednej, katolickiej rodzinie chłopskiej.

Po raz pierwszy Helenka Kowalska usłyszała głos Boży i łaskę powołania do życia zakonnego w

wieku 7 lat, ale jak wspominała „nie spotkałam się z nikim takim, kto by mi te rzeczy wyjaśnił”. Jej edukacja szkolna zakończyła się na trzech klasach szkoły podstawowej. W wieku 16 lat opuściła dom rodzinny i jako służąca zarabiała na swoje utrzymanie. Szukała miejsca w wielu Zakonach, ale dopiero Zgromadzenie Sióstr Matki Bożej Miłosierdzia przyjęło młodziczką Helenę. Przyjęła imię Maria Faustyna. Nowicjat odbyła w Krakowie, tam też złożyła zakonne śluby wieczyste. Przebywając w Zgromadzeniach w Krakowie, Wilnie i Płocku pełniła obowiązki kucharki, ogrodniczki i furtiarki. Surowy tryb życia jaki sobie narzuciła tak osłabiała jej organizm, że już w postulacie musiała być leczona. Tej prostej, niewykształconej, ale bezgranicznie ufającej Bogu zakonnicy powierzył Pan Jezus wielką misję. W płockim klasztorze, 22 lutego 1931 Pan Jezus ukazał się siostrze Faustynie z prośbą o namalowanie Jego wizerunku z podpisem Jezu Ufam Tobie i ustanowienie świętej Miłosierdzia w pierwszą niedzielę po Wielkanocy. I tak się stało. Obraz, zgodnie z Jej wskazaniami, został namalowany w Wilnie w 1934 roku przez prof. Eugeniusza Kazimirowskiego.

W ostatnich latach życia bardzo cierpiała z powodu gruźlicy płuc i przewodu pokarmowego. Wyniszczona fizycznie, mistycznie zjednoczona z Bogiem, zmarła w podkrakowskich Łagiewnikach 5 października 1938 r. mając zaledwie 33 lata. Na ołtarze wyniósł Ją Papież, Jan Paweł II 30 kwietnia 2000 roku.

Błogosławiony ks. Michał Sopoćko

Spowiednik i kierownik duchowy świętej siostry Faustyny urodził się 1 listopada 1888 na Wileńszczyźnie w rodzinie szlacheckiej, pielęgnującej tradycje patriotyczne. W 1910 r. ukończył Seminarium Duchowne w Wilnie, święcenia kapłańskie otrzymał w 1914 roku. W 1923 r. uzyskał na Uniwersytecie Warszawskim tytuł doktora teologii. Wykładał w Seminarium Duchownym i na Wydziale Teologicznym Uniwersytetu Stefana Batorego w Wilnie. W 1932 r. ksiądz Sopoćko został spowiednikiem Zgromadzenia Sióstr Matki Bożej Miłosierdzia w Wilnie. Tam spotkał siostrę Faustynę Kowalską, której od maja 1933 r. był kierownikiem duchowym. Ona znalazła w nim

świątelnika, inspiratora powstania jej Dzienniczka, on – za Opatrzności przyczyną – stał się czcicielem Miłosierdzia Bożego, tworząc podstawy teologiczne tego kultu. Podczas powstawania obrazu, ubrany w albę, pozował malarzowi. W czasie wojny, aby uniknąć aresztowania m.in. za pomaganie Żydom, ks. Sopoćko, ukrywał się w podwileńskim Czarnym Borze. W 1947 r. zmuszony do opuszczenia Wilna osiadł w Białymstoku. W seminarium wykładał pedagogikę, katechetykę, homiletykę, teologię pastoralną i ascetyczną. Zmarł 15 lutego 1975 r. W 1988 r. jego doczesne szczątki przeniesiono do Sanktuarium Miłosierdzia Bożego w Białymstoku. 28 września 2008 r. dekretem Benedykta XVI w tym właśnie sanktuarium miała miejsce uroczysta beatyfikacja ks. Michała.

W ostatnich latach życia bardzo cierpiała z powodu gruźlicy płuc i przewodu pokarmowego. Wyniszczona fizycznie, mistycznie zjednoczona z Bogiem, zmarła w podkrakowskich Łagiewnikach 5 października 1938 r. mając zaledwie 33 lata. Na ołtarze wyniósł Ją Papież, Jan Paweł II 30 kwietnia 2000 roku.

*Opracowała na podstawie „Dzienniczka”
św. Faustyny i książki „Jezu Ufam Tobie” - B.R.*

Msza Święta - co to takiego?

Towarzyszy nam codziennie. Jest najważniejszym momentem w przeżywaniu naszych świąt, centrum wspólnoty i sakramentem sakramentów. Otwiera i zamyka nasze życie – przez Nią przechodzą wszystkie jego najważniejsze momenty. Pomimo tak oczywistej obecności, jest ciągle niezgłębioną i fascynującą Tajemnicą. Czym jest to codzienne i odświętne spotkanie z Bogiem? Spróbujmy poszukać odpowiedzi przez wędrówkę Jej nazwami i imionami.

Eucharystia - mamy dwa źródła tego słowa. W języku greckim oznacza ono Dziękczynienie, w języku hebrajskim przyzywanie łaskawości Pana. Używane jako błogosławieństwo podczas posiłków wychwalało Boże dzieła.

Wieczerza Pańska - oczywiste nawiązanie do Ostatniej Wieczerzy, którą spożył Pan Jezus z uczniami w przeddzień Swojej męki.

Święta i Boska Liturgia - celebrowanie tego Sakramentu zajmuje centralne miejsce w całej liturgii Kościoła.

Łamanie Chleba - to jedna z najdawniejszych nazw. Pierwsi chrześcijanie spotykali się właśnie na Łamaniu Chleba, który miał zupełnie inną postać niż dzisiejsze komunikanty. Nazwa podkreślała wspólnotowy charakter tego wyjątkowego Spotkania. Oto Zgromadzenie zwołuje sam Chrystus, który karmi ludzi Swoim własnym Ciałem.

Zgromadzenie Eucharystyczne (synaxis) – to obecność wiernych wokół Eucharystii, co jest widocznym znakiem Kościoła i towarzyszy sprawowaniu mszy świętej.

Pamiętka Męki i Zmartwychwstania Pana - na naszych oczach dzieje się bezkrwawe misterium, które zbawia świat.

Najświętsza Ofiara – dotyczy jedynej ofiary Chrystusa Zbawiciela i włącza w nią ofiarę Kościoła, w tym nasze codzienne, nawet najmniejsze ofiary i wyrzeczenia.

Komunia - to Sakrament, w którym jednoczymy się z Chrystusem, tworzymy z Nim jedno Ciało. Mówi w szczególny sposób o relacji bliskości, jaka może się nawiązać pomiędzy nami i Bogiem. **Msza Święta** – łac. missa (msza), missio (posłanie, rozesłanie) a więc jesteśmy posłani, aby pełnić Wolę Bożą w codziennym życiu...

Codziennie życie, życie zwyczajne - pełne ludzkich spraw, radości, dążeń, cierpienia i dramatów. Tak bardzo czeka na to święte Światło. Wiara w moc Eucharystii to wiara w Obecność Jezusa zawsze i wszędzie. Obecność, która przemienia, lecz i uswieca.

W następnym numerze o poszczególnych częściach mszy św.

Opracowano na podstawie Katechizmu Kościoła Katolickiego oraz cyklu filmowego „Elementarz” o. A Szustaka - E.O.

BIERZMOWANIE 2019

20 marca 2019 r. **Ksiądz Arcybiskup Leszek Głódz, Metropolita Gdański** udzielił w naszym kościele Sakramentu Bierzmywania pięćdziesięciu osobom z Kolbud i ośmiu z Jodłowna. Naszą młodzież przygotowywał do tego momentu ks. Paweł Borkowski. W imieniu wszystkich parafian, w tym również zespołu redakcyjnego życzymy Wam ogromnej otwartości na otrzymany Sakrament. Niech obecność Ducha Świętego czyni Wasze młode życie pięknym, ciekawym i życzliwym dialogiem z Bogiem. Poznawajcie siebie, innych ludzi i świat przez pryzmat Jego Miłości.

Poradnictwo rodzinne

Celem Poradnictwa Rodzinnego jest promocja małżeństwa i rodziny oraz ochrona ich przed wszelkimi zagrożeniami m.in. przez kształtowanie właściwych postaw promażeńskich i prorodzinnych.

W ramach przygotowania do zawarcia sakramentu małżeństwa narzeczeni powinni zgłosić się do Poradnictwa Rodzinnego najlepiej na 6 miesięcy, zaś najpóźniej na 3 miesiące przed datą ustaloną na dzień ślubu. Spotkania odbywają się zasadniczo w parafii, w której przeprowadzane są formalności związane z zawarciem małżeństwa. Spotkania w Poradnictwie Rodzinnym prowadzone są przez osoby świeckie, zwane Doradcami Życia Rodzinnego. W ramach bezpośredniego przygotowania do zawarcia małżeństwa poradnictwo obejmuje minimum trzy spotkania, z każdą parą indywidualnie, w odstępach co najmniej dwutygodniowych.

W Archidiecezji Gdańskiej za spotkania w Poradnictwie Rodzinnym narzeczeni płacą 100 zł od pary za całość przygotowania. Jest to opłata m.in. za materiały edukacyjne, które służą przeprowadzaniu spotkań w poradni. Osoby w trudnej sytuacji materialnej mogą być z tej opłaty zwolnione, co należy zgłosić Księdzu Proboszczowi lub bezpośrednio Doradcy.

Małżonkowie przeżywający różnego rodzaju trudności mogą również znaleźć pomoc w Poradnictwie Rodzinnym. W dzisiejszych czasach jest czymś naturalnym korzystanie z fachowej pomocy osób kompetentnych, które służą radą, także w sprawach dotyczących szczęścia małżeńskiego i rodzinnego.

Zadania Duszpasterstwa Rodzin:

- ukazywanie właściwego wymiaru miłości małżeńskiej,
- uwrażliwienie na godność każdego człowieka,
- kształtowanie postaw prorodzinnych,
- nauczanie zasad odpowiedzialnego rodzicielstwa,

- ukazywanie potrzeby pełnego miłości towarzyszenia dziecku od poczęcia,
- pomoc w rozwiązywaniu konfliktów rodzinnych i problemów wychowawczych.

Na terenie Archidiecezji Gdańskiej w ramach Poradnictwa Rodzinnego funkcjonuje ponad 100 Parafialnych Poradni Rodzinnych, w których posługuje ponad 200 Doradców Życia Rodzinnego. Diecezjalna Poradnia Rodzinna znajduje się w Gdańsku Matemblewie przy ul. Matemblewskiej 67 (tel. 58 552 18 81 od poniedziałku do piątku w godz. 9.00-14.00).

Od 25 marca 2019 roku do grona Doradców Życia Rodzinnego dołączyli Urszula i Wojciech Bańkowie z naszej parafii. Małżonkowie, od 29 lat w sakramentalnym związku małżeńskim. Do pracy w poradnictwie przygotowawali się w Studium Duszpasterstwa Rodzin Archidiecezji Gdańskiej. Po zdaniu egzaminów I i II stopnia uzyskali Dyplom Nauczycieli Naturalnego Planowania Rodziny oraz Misję Kanoniczną do służby małżeństwu i rodzinie.

W Parafialnej Poradni Rodzinnej w Kolbudach (salka pod kościołem), raz w miesiącu, Doradcy Życia Rodzinnego pełnią dyżur. Terminy najbliższych dyżurów: 15 kwietnia, 20 maja i 17 czerwca 2019 roku, w godzinach: 18.30-21.00.

Indywidualne spotkania dla:

- narzeczonych,
- małżonków przeżywających różnego rodzaju trudności,

odbywają się w zależności od potrzeb, po uprzednim telefonicznym lub mailowym uzgodnieniu terminu.

Urszula i Wojciech Bańkowie
kontakt telefoniczny: 604779262,
e-mail: urszulaiwojciech@gmail.com

Ks. prałat Józef Nowak, proboszcz

Urodziłem się w 1950 roku w powiecie mieleckim. Mam dwie siostry i dwóch braci. Szkołę średnią ukończyłem w Mielcu w 1968 r. Po maturze zgłosiłem się do Wyższego Seminarium Duchownego w Gdańsku-Oliwie. Do Seminarium przyjmował mnie ks. bp. Edmund Nowicki. Po ukończeniu Seminarium w 1974 r. przyjąłem święcenia kapłańskie z rąk ks. bp. Lecha Kaczmarka 25 maja. Pierwszą placówką wikariuszowską była parafia św. Barbary w Gdańsku, a następnie parafia Podwyższenia Krzyża św. w Gdańsku-Chełmie i św. Piotra i Pawła w Gdańsku-Jelitkowie. 20 lipca 1987 roku zostałem mianowany proboszczem w Kolbudach przez ks. abp. Tadeusza Goćłowskiego. W tym roku miną 32 lata pracy wśród wspnianych parafian w Kolbudach. Lubię podróże, muzykę klasyczną i dobrą książkę.

Ks. Paweł Borkowski

Urodziłem się 20 marca 1972 r. w Gdańsku. Po ukończeniu szkoły podstawowej, a następnie liceum sportowego, rozpocząłem studia na kierunku chemii UG, jednak po krótkim czasie zdecydowałem się wstąpić do Gdańskiego Seminarium Duchownego. Święcenia kapłańskie przyjąłem 20 czerwca 1998 r. w Bazylice Mariackiej z rąk Arcybiskupa Tadeusza Goćłowskiego. Jako neoprezbiter zostałem skierowany do pracy w parafii p.w. św. Józefa i Judy Tadeusza w Rumi, gdzie pracowałem 9 lat. Od sierpnia 2007 r. do lipca 2012 r. pełniłem funkcję wikariusza w parafii p.w. św. Barbary w Gdańsku. Od najmłodszych lat interesuję się sportem, w sposób szczególny piłką nożną, swego czasu byłem nawet zawodnikiem młodzieżówki Lechii Gdańsk. Przyjemność sprawiają mi spacer po kaszubskich lasach oraz naszych polskich górach.

Ks. Patryk Misiewicz

Księdzem jestem od 2011 roku, kiedy to w Bazylice Gdańskiej przyjąłem sakrament kapłaństwa. Pochodzę z Gdańska. Zawsze interesowały mnie tematy z dziedziny społecznych, a w późniejszym czasie z dziedziny Katolickiej Nauki Społecznej. Bogu dziękuję za nowe formy ewangelizacji takie jak Gdańska Szkoła Nowej Ewangelizacji czy spotkania młodych w Lednicy, które rozpoczął i poprowadził ojciec Jan Góra. Tam poznałem żywego Boga i to zdecydowało o mojej drodze powołania. Dużą sympatią darzę Gdańskie Piesze Pielgrzymki na Jasną Górę, jak również piesze pielgrzymowanie do Santiago de Compostela, które pozwalają człowiekowi odnaleźć niejedną ścieżkę do Boga. „Abym sobą nie zasłaniał Ciebie”, mam nadzieję że chociaż w jakimś stopniu udaje mi się realizować te słowa ks. Jana Twardowskiego, w stosunku i do Boga i do człowieka.

Wspólnota wspólnot

Właśnie tak można by nazwać naszą wspólnotę parafialną. Przede wszystkim tworzymy Zgromadzenie Eucharystyczne. Gromadzimy się wokół ołtarza, uczestniczymy we mszy świętej, łączą nas przyjmowane Sakramenty, ale również zwykłe, codzienne sprawy związane z funkcjonowaniem parafii. Chcielibyśmy pokazać małe wspólnoty, które w ramach parafii tworzą mniejsze i większe grupy ludzi – trwają na modlitwie, szukają sensu i radości w swoich powołaniach, służą, formują swoje serca i sumienia...

Żywy różaniec

Wspólnota Żywego Różańca składa się obecnie z dwóch Róż liczących po 20 osób. Wszyscy członkowie naszej wspólnoty odmawiają codziennie jedną dziesiątkę różańca wyznaczoną na dany dzień, modląc się w tej samej intencji. W każdej róży rozważany jest cały różaniec, czyli wszystkie części i tajemnice.

Pasterzem wspólnoty jest nasz proboszcz – ks. prałat Józef Nowak, a zelatorką Beata Klinkosz.

Kontakt: 783 997 605.

Wspólnota Dorosłych

Wspólnota powstała w 2016 roku po pierwszym kursie Alfa. Spotkania odbywają się w każdy czwartek i rozpoczynają się Mszą świętą o godzinie 18. Zaproszeni są wszyscy, którzy chcieliby dołączyć, wielbić Boga i wspólnie wzrastać w wierze. Kontakt: 664 052 064.

Bractwo św. Pawła

Misją Bractwa św. Pawła jest osiągnięcie pełni dojrzałości męskiej w osobistej relacji z Jezusem Chrystusem. Staramy się to odkryć podczas formacji SYN - BRAT - OJCIEC, która jest odpowiedzią na współczesny kryzys męskości w Kościele katolickim. Charyzmatami Bractwa są modlitwa, działanie i poświęcanie się. Kontakt: Wojtek 502 707 191

Kościół Domowy

Wyrósł z Ruchu Światło-Życie, założonego przez

ks. Błachnickiego (popularna Oaza). Skupia małżeństwa sakramentalne. Krąg małżeństw spotyka się raz w miesiącu na poczęstunku, modlitwie, dzieleniu się życiem i formacji. Kontakt: Ewa i Marek Olesz 785 228 189, Urszula i Wojciech Bańka 604 779 262.

Czas dla Rodzin

Jest to wspólnota międzyparafialna istniejąca już od 20 lat. Przy naszej parafii istnieje grupa złożona z czterech małżeństw. Cała Wspólnota spotyka się w Parafii pw. Matki Bożej Królowej Korony Polskiej w Gdańsku – Oliwie.

Strona internetowa: www.czasdlarodzin.pl

Kontakt: 501 697 958, 501 697 953.

Wspólnota młodzieżowa

Spotyka się regularnie w piątki około 18.30, po mszy świętej. Łączy młodzież od pierwszych klas licealnych do studentów. Unikatowy charakter spotkań, masa spontaniczności i bardzo przyjacielska atmosfera.

Kontakt: Szymon 517 904 725, Piotr 513 874 187.

Wspólnota dziecięca

Działa w duchu Papiesskiego Dzieła Misyjnego Dzieci. W tym roku na spotkaniach poznają owoc Ducha Świętego poprzez modlitwę, rozmowę, zabawę i wspólne twórcze działania na rzecz Misji. Zaproszone są dzieci w wieku przedszkolnym i szkolnym. Spotkania odbywają się co dwa tygodnie w soboty o godz. 09.30 w salce pod Kościołem. Kontakt: Anna Narazińska 607 846 096.

Ministranci i służba ołtarza

Osoby posługujące w liturgii, najczęściej w czasie sprawowania Eucharystii, a także nabożeństw poza Mszą świętą.

Kontakt: bezpośrednio do ks. wikariuszy.

Scholka i zespół młodzieżowy

Scholka dziecięca spotyka się na próbach w każdą niedzielę o 11.30 w salce na dole. Potem dzieci śpiewają na Eucharystii o godz. 12.15.

Kontakt: 785 228 189

Ja w Kościele

Wisława Szymborska w swoim odczycie noblowskim powiedziała, iż najtrudniejsze jest pierwsze zdanie. Całe szczęście, że mam już je za sobą. Choć następne zdania nie będą dużo łatwiejsze, bo i temat nie jest łatwy. Mowa będzie o Kościele, który jest przecież kontrowersyjny do granic możliwości. Ale należałoby zacząć od początku...

Mój przypadek zaczął się we wrześniu 2001 roku. Rodzice przynieśli mnie do chrztu, nie mając najpewniej pojęcia jak karkołomnego zadania się podejmują. Mieli utrzymać mnie w ryzach tej wspólnoty, pokazać mi ją i wytłumaczyć. Wiele się wydarzyło, zanim dotarłem do miejsca, w którym dziś jestem. Obecnie stoję mocno w Kościele, który jest potwornie trudnym i niesamowicie złożonym bytem. Nie bez przyczyny w starożytności zagadnienie Kościoła było jednym z ostatnich, w jakie wtajemniczano chrześcijan w czasie inicjacji.

Kościół potrafi gorszyć, jest w nim wielu grzesznych, poranionych i chciwych ludzi. Żyjąc w nim jestem codziennie świadkiem, jak ludzie Kościoła (ze mną na czele) sprzeniewierzają się wszystkiemu, w co wierzą. Myślę, że bez względu na wiek, każdy z nas jest w stanie zrobić rachunek sumienia, zadając pytanie: ile razy okazał się antyświadcstwem dla drugiego człowieka. Dlatego moi rówieśnicy tak często gardzą Kościołem, nie znając Jezusa, który ten Kościół ukochał i stworzył. Nie mogąc znaleźć w nim tego co piękne, opuszczają go. Nie znajdują miejsca w Kościele, bo nie ma nikogo, kto pokazałby im piękno Wspólnoty Chrystusa.

Chociaż masowe odchodzenie młodych z Kościoła w Europie jest faktem, z którego media wprost kochają wieszczyć jego rychły upadek, to jednak z perspektywy miłośnika historii nie przeraża mnie to ani trochę. Mój ukochany Kościół miewał już o wiele gorsze kryzysy, lecz wychodził z nich wzmacniony i odnowiony. Za przykład niech posłużą czasy, w których przyszło działać świętemu Franciszkowi. Bałagan jaki wtedy panował był nieporównywalnie większy, ale to historia na osobny artykuł. Dlatego, jako młody

człowiek spokojnie patrzę w przyszłość naszej europejskiej wspólnoty. I pewnie szukam w niej swojego miejsca. Myślę, że często brak nam zrozumienia współczesnego Kościoła, ponieważ nie potrafimy spojrzeć w jego przeszłość. Bardziej niż różne skandaliczne grzechy Kościoła, niepokoi mnie niepojmowanie tej idei i brak szacunku dla Kościoła. Traktowanie go oziębłe i na dystans. Jak gdyby należał do tych „śmiesznych panów w sutannach” a nie do mnie i do Ciebie. Niestety ta „kościelna ignorancja” i letnia obojętność przechodzi z pokolenia na pokolenie i jest to o wiele bardziej niebezpieczne niż jakikolwiek grzech. Lekarstwem na ten problem jest tylko Duch Święty poruszający nas do działania, wyrwywający nas z letargu, zapalający nas. Bo tylko ludzie, którzy płoną mogą zapalać innych i podźwignąć go w czasie największej potrzeby. Kościół jakiego potrzebuje świat to Kościół żywy. Nikomu nie trzeba kolejnego skostniałego zgromadzenia!

Ale jest i drugie oblicze mojego Kościoła. Jest to wspólnota, która kocha. Są to ludzie upodabniający się coraz bardziej do Chrystusa i oddający siebie innym. To jest Kościół chwalebny, wykonujący swoją misję, pełen świętych osób. Ludzi w pokorze wykonujących swoje obowiązki i odmieniających swoje życie. Kościół będący rzeczy-

(ciąg dalszy na kolejnej stronie)

wiście ewangeliczną „solą ziemi”, pokazujący, że świętość to życie pełnią życia, życie prawdziwe. W tym Kościele jestem zakochany i zdumiewa mnie on z tygodnia na tydzień coraz bardziej. Bo on mnie buduje i w nim spotykam Boga, a On mnie przemienia.

Bardziej jednak zadziwia mnie ten dualizm, fakt, iż granica pomiędzy jedną a drugą twarzą Kościoła nie przebiega pomiędzy jedną a drugą osobą, między rodzinami lub parafiami, ale przebiega w samym środku nas samych. Bo któż nie odczuwa tego konfliktu dobra i zła, tego napięcia, które jest wewnątrz każdego z nas? Kocham więc Kościół w całej jego ułomności i pięknie. I tak, jak ktoś kiedyś powiedział: „Nie jest to Kościół, który sobie wymarzyłem, ale jest to Kościół, który kocham”.

Maciej Baranowski

„Zmartwychwstanie”

Nie tak miało być....

wszyscy się spodzielali zamkniętego grobu

skończonej opowieści

Nikt nie przypuszczał, że grób tej Miłości nie pomieści

że Jej za dużo

że za wszędzie

że to teraz Ona wszystkiemu sens nadawać będzie

że nie dała rady w miejscu się zatrzymać

tylko dalej iść musiała

śmierci nie mogła wytrzymać

ani jej towarzystwa

ani kłamstwa, że życie się kończy

Ona wie swoje – i jak żrebak rączy

na drugą stronę pobiegła natychmiast

Ktosia

Coś dla Ciała

Sernik Pani Zosi

Pani Zosia Fey gospodarzy na plebani dbając o siły fizyczne naszych księży, bo wiadomo, że w zdrowym ciele - zdrowy duch. Podzieliła się z nami swoim ulubionym przepisem na sernik, poczęstowana redakcja poświadczca, że pyszny...

Składniki:

Spód:

1/3 kostki masła

10 dkg mąki

2 jaj

½ szklanki cukru

1 łyżeczka proszku do pieczenia

trochę mleka

Masa:

1 wiaderko twarogu sernikowego (1 kg)

8 jaj

1 kostka masła

20 dkg cukru

1 budyń biały

10 dkg rodzynek

1 olejek cytrynowy lub pomarańczowy

Wykonanie:

Spód:

masło utrzeć z cukrem; dodać jedno jajko, mąkę, mleko, na koniec proszek .

Masa:

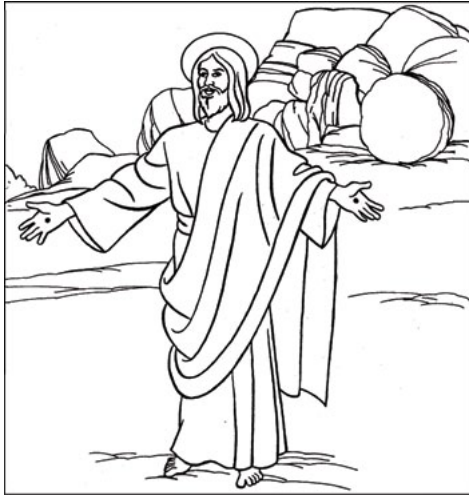
masło ucierać z cukrem dodając kolejno żółtka; następnie dodać twaróg, budyń, olejek, na koniec ubitą pianę z białek. Piec około 50 minut.

Można, ale nie trzeba polać polewą na wierzchu....

SMACZNEGO I APETYTU BOŻEGO...

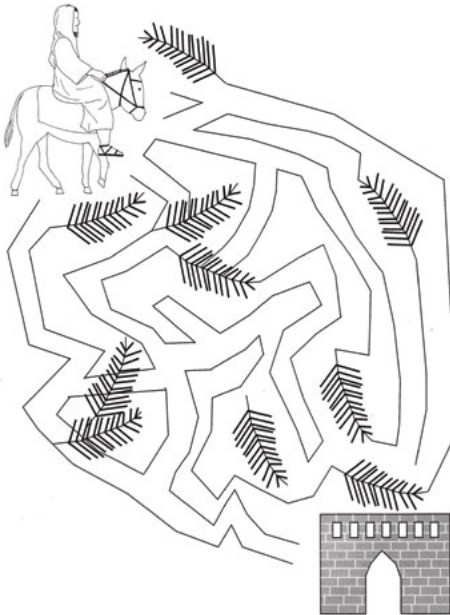
Jezus Zmartwychwstały

Pokoloruj obrazek.

Niedziela Palmowa

Niedziela Palmowa upamiętnia wjazd Jezusa do Jerozolimy. Pomóż Jezusowi dotrzeć do bramy miasta omijając wszystkie gałęzie palmowe, które ludzie rzucili Mu pod nogi.

Święta Weronika

Złam szyfr, by odpowiedzieć na zadane poniżej pytanie. Najpierw wykonaj dodawanie, następnie pytanie. Najpierw wykonaj dodawanie, następnie pytanie. Najpierw wykonaj dodawanie, następnie pytanie. Wpisz w puste miejsca literki, które odpowiadają cyfrom.

A: $\_ = 1 + 1$	I: $\_ = 2 + 2$	R: $\_ = 2 + 3$
B: $\_ = 20 + 6$	J: $\_ = 7 + 7$	S: $\_ = 3 + 3$
C: $\_ = 4 + 4$	K: $\_ = 20 + 4$	Ś: $\_ = 23 + 2$
D: $\_ = 2 + 5$	L: $\_ = 9 + 6$	T: $\_ = 2 + 1$
E: $\_ = 1 + 0$	Ł: $\_ = 10 + 7$	U: $\_ = 11 + 11$
Ę: $\_ = 12 + 11$	M: $\_ = 8 + 8$	W: $\_ = 9 + 9$
F: $\_ = 8 + 5$	N: $\_ = 6 + 5$	Y: $\_ = 10 + 10$
G: $\_ = 6 + 6$	O: $\_ = 5 + 4$	Z: $\_ = 10 + 11$
H: $\_ = 5 + 5$	P: $\_ = 10 + 9$	

Kiedy Jezus niósł swój krzyż na Golgotę, Jego oblicze zalewały krew i pot. Gdy ujrzała to św. Weronika, podeszła i otarła Mu twarz swoją chustą. Co się wtedy stało?

$$\overline{11\ 2} \quad \overline{8\ 10\ 22\ 25\ 8\ 4\ 1} \quad \overline{25\ 18\ 4\ 23\ 3\ 1\ 14}$$

$$\overline{18\ 1\ 5\ 9\ 11\ 4\ 24\ 4} \quad \overline{21\ 9\ 6\ 3\ 2\ 17\ 9}$$

$$\overline{9\ 7\ 26\ 4\ 8\ 4\ 1} \quad \overline{3\ 18\ 2\ 5\ 21\ 20}$$

$$\overline{14\ 1\ 21\ 22\ 6\ 2}$$

Wielkanocne śniadanie

Przy świątecznym stole cała rodzina spotyka się, żeby uczcić zmartwychwstanie Pana Jezusa. Wymień świąteczne potrawy jakie pojawią się na stole.

Parafia św. Floriana w Kolbudach

ul. Wybickiego 34
83-050 Kolbudy

godziny przyjęć kancelarii:
czwartek 16.00 - 18.00, sobota 08.00 - 10.00

tel. +48 58 682 73 36, e-mail: kolbudy@diecezja.gda.pl
<http://www.parafia.kolbudy.com>

Porządek Mszy świętych:

■ Niedziela i święta:
07.00, 09.00, 11.00, 12.15, 16.30

■ Dni powszednie:
07.00, 18.00

■ Spowiedź:
codziennie - 15 min. przed Mszą Św.
czwartek - w trakcie adoracji N.S.

Nabożeństwa:

■ Środa - 17.30
nowenna do Matki Bożej Nieustającej
Pomocy

■ Czwartek - 18.30
adoracja Najświętszego Sakramentu z
uwielbieniem i błogostawieństwem N.S.

■ każda pierwsza sobota - 17.30
nabożeństwo różańcowe dla Żywego
Różańca

Spotkania:

■ Ministranci
poniedziałek 18.30

■ Bractwo św. Pawła
środa 18.30

■ Wspólnota dorosłych
czwartek 18.30

■ Wspólnota młodzieżowa „Paradiso”
piątek 18.30

■ Wspólnota dziecięca
co drugą sobotę 9.30

■ Scholka
niedziela 11.30

Pismo „Floriane Nowiny” redaguje zespół w składzie:

Ewa Olesz, Urszula Bańka, Żaneta Wisowata, Beata i Sławomir
Szpadzik, Bożena i Michał Rzepiak, ks. Paweł Borkowski.

kontakt tel.: 785-228-189

Zdjęcia oraz rysunki wykorzystane w druku pochodzą z zbiorów własnych autorów oraz domeny publicznej. W razie uwag prosimy o kontakt z redakcją. Na okładce wizerunek Jezusa Miłosiernego namalowany w 1934 roku w Wilnie wg wskazówek siostry Faustyny. Źródło: www.faustyna.eu

Wydano w nakładzie 250 egzemplarzy, ze środków własnych parafii i wiernych, za zgodą i przy akceptacji ks. proboszcza Józefa Nowaka.